

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567CollectionMythologia, Venise, 1567 - Livre VIItemMythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis](#)

Mythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis

Auteurs : Conti, Natale

```
","author_name_items":"Auteurs","author_size_items":"16px","title_size_items":"16px"}}, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre V

[Mythologia, Francfort, 1581 - V, 02 : De Pythiis](#)

est une version augmentée de ce document

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre V

[Mythologie, Lyon, 1612 - V, 02 : Des jeux Pythiens](#)

est une transformation de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre V

[Mythologie, Paris, 1627 - V, 03 : Des Pythiens](#)

est une transformation de ce document

[Afficher la visualisation des relations de la notice.](#)

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Citer cette page

Document : "Mythologia, Venise, 1567 - V, 02 : De Pythiis".

Auteur(s) de la notice : Équipe Mythologia.

Éditeur : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 05/05/2024 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/853>

Mythologia.

nos adduxisti; qui non pro diuitiis, sed pro gloria decertant. Nam præter
superiora ludorum genera mox additi sunt equites armati, qui cursu certa-
rent, ut ait Pind. in Psamido Camerinxo, & multa alia à primis differentiis.
Enimvero non è quouis oleastro tamen coronæ victoribus dabantur anti-
quitus, sed è vocata Callistephano, ut his verbis testatur enarrator Ari-
stophanis de Aristorelis sententia; *ἐν τῷ παλαιῷ ἱστῶσι, καλῶτα δὲ καλλ-
εῖφαι. ταῦτα δὲ ἐρωτῶν τὰ φύλλα τῆς λιπαρῆς ἑλαίας σίφαις. ἀφ' ὧν τῆς περὶ-
θευ ἀπαρτὴρ ῥύται, οἷ τῆς σφαιρῆς συμπίπτουσι. ἀπὸ ταύτης λαβὼν ἀρετῆς ἐφύταυσι
ἐλαιοπύργον, ἀφ' οὗ δὲ ἡ σφαῖρα ἐπὶ τῷ ἀθλητῇ δίδεται. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ τοῖς ἑλαίοις περὶ-
ταῖς Calliis. ἔ. τῷ περὶ τῆς ἀνιχίας. περιμαρτυρεται δὲ, καὶ ῥημάτων μεγάλῃ τῷ θέντι ἀν-
τιῶν ἵνα. ἀπὸ ταύτης ἔφαρτο λαβόντες δὲ αὐτῆς τῶν ἀθλητῶν ἐν ἑλαίᾳ τῆς σφαιρῆς.*
Oliua quædam est in Panstethio, quæ vocatur Callistephanus, cuius folia è
contrario se habent ipsa natura, atque folia cæterarum oliuarum. Demittit
ramos tanquam myrtus conficiendis coronis accommodatos. Ex hac cepit
Hercules, atque in Olympicis plantauit, è qua dantur coronæ Athletis. Est
verò ipsa circa Hilissum fluium sexaginta stadiis distans ab ipso flumine,
atque circumsepta est. Proposita est magna pœna si quis illam attigerit, è
qua capientes Elei Athletis coronas in Olympicis proponebant. Hanc & ab
Hercule fuisse ita portatam, & ea coronari in Olympicis Athletas consue-
uisse, ita significauit Pindarus in Epinicio Thetoni Agrigentini;

αἰτωλὸς αὐτῷ ἑφέστιος
ἀμφὶ κόμας βάλε γλαυ-
κότερα κόσμοις ἑλαίας τὰς περὶ
ἵστῳ ἀπὸ σφαιρῆς παρὰ σφαιρῆς
ἀφ' ἧς τρυφῆ δαει
μοῖρα τῶν ἑλαίων καλλεῖσθαι δέδωκε.

Aetolus vir altè

Circa comas ponat vi-

rens ornamentum oliuæ, quam olim

Istri ab umbrosis fontibus tulit.

Amphitryoniades.

Monimentum in Olympicis pulcherrimum certaminum:

Atque de Olympicis certaminibus hæc breuiter dicta sint, nunc de Pythiis
dicatur.

De Pythiis

Cap. II.

Verunt & Pythia multis annis ante Isthmia instituta, post Olympia ta-
men, & ea in honorem Apollinis agebantur, cœptaque sunt eo tempo-
re, quo Apollo latronē in Delphis sagittis cōfixit, qui postea insepultus
ibi cōtabuit, quem tamen draconem quidam esse crediderunt, ut dictum est.
Alii instituta dixerunt, quia cum artem vaticinandi sit à Pane doctus, qui
scitè Arcadibus leges dedit, mox ad vaticinium venit, ubi Nox, deinde The-
tis responsa dabat, Pythone præside tunc tripodis prophetici cœso ipse vati-
ciniorum locum occupauerit. Cum cœpti essent igitur celebrari ludī Py-
thici, antiquissimum omnium fuit certamen, ut hymni in Apollinem caner-
entur. Deinde altera Pythiade instituerunt Amphictyones cantum ad ci-
tharam & ad tibiam octaua post quadragesimam Olympiade. Postea verò
indicta

indicta fuerunt eadem certamina, quæ etiam athletis in Olympicis, quadrigis exceptis, (nam curruli etiam certamine in Olympicis certabatur) atque lege sanctum fuit ut soli pueri longiore repetitoque cursu certarent. Aulæ deinde repudiæ, quia nescio quid trille auditu ab his caneretur, nam elegi, & funebres modi cum iis tibis congruebant, remotisque præmiis coronarium institutum est certamen. Septima deinde Pythiæ additus est equorum cursus, at vigesima tertia ad cetera ludicra accessit cursus armatorum, & bigis deinde decertari coeptum, & pancration inter pueros, & polli iuluges tū singuli, tū binī introducti sunt. At in omnibus his certaminibus corona laurea victoribus donabatur, ut testatur Pindarus multis in locis. Id gratum esse Apollini putabatur, quia traditum est in fabulis, quod Apollo Latoniæ filiam in eā arborem mutatam amauerit. conuentam autem hūc ab Amphictyone Deucalionis filio prius institutum fuisse tradidit in Phocicis Paus. sed ante quam Apollo Daphnem amaret instituta sunt Pythia, & antequam laurea reperiretur, vel ex palma, vel ex æsculo coronæ dabantur victoribus, ut ait Ouid. lib. primo Metamorph. in his;

Instituit sacros celebri certamine ludos.

Pythia perdomitæ serpentis nomine dictos.

Hic iuuenum quicumque manu, pedibus ue, rota ue

Vicerat: æsculeæ capiebat frondis honorem.

Nondum laurus erat.

Nam primis Pythiorum temporibus non erat adhuc inuenta laurus, quæ postea inuenta & locus datus est fabulæ, & coronæ victoribus Pythiorum ex illa confectæ. apparet autem ex Ouidii carminibus non Amphictyones, neque filium Deucalionis, sed Apollinem ipsum præ læticia victoriæ eius certaminis, in quo Pythonem ceciderat, Pythicos ludos instituisse, atque eadem propè ludicra fuisse in Pythiæ, quæ erant etiam in Olympicis. alii dixerunt neque palmam, neque æsculum, neque laurum præmium fuisse Pythiorum, sed poma quædam Deo consecrata victoribus donari solita ut scripsit in libro de coronis Ister. Verum istud accidit, quia & ludicra, & præmia victorum, & tempora, quibus agebantur Pythia, sæpius immutata sunt: nam cum nono quoque anno primum agerentur Pythia, perducta sunt postea ad quinquennium, quia tot Nymphæ dictæ sunt Parnasides dona Apollini, cum feram trucidasset, obtulisse. at de Pythiis satis, nunc de Nemeis dicamus.

De Nemeis.

Cap. III.

Celebrabantur Nemea in sylua quadam ita vocata, quæ fuit inter Philuntem & Cleonas Achaïæ ciuitates, in Archemori Lycurgi filii honorem quoniam in illa sylua dicitur à serpente morsus interisse. fuerunt verò eadem ludicra in his, quæ etiam in superioribus instituta, at victores apio coronabantur, quæ funebres erant plantæ; idque ad perpetuam Archemori memoriam. Alii Nemea instituta fuisse maluerunt ab Hercule, quia Nemeum leonem ibi occiderit. alii ob Opheltam, qui per propriam mortem in Thebas militantibus Lacedæmonis vaticinatus fuit: erat enim certamen epitaphium siue funebre, in quo milites aut militum filii solum primū certabant, quamuis & populus in id, postea fuit admissus. alii non ob illum

L1

prædi-